

Onderstaande levensbeschrijving komt uit het boek: 'Zonen en dochters met een missie - Een boek over missionarissen uit Boekel en Venhorst', door Jan Meulemeesters c.s. (100 pagina's A4)
Uitgave: 2002, Heemkundekring & Missiecomité Boekel-Venhorst.

Zo'n missieleven is werkelijk een speciale roeping

Adriana van de Wijst werd geboren te Boekel op 29 maart 1902 als dochter van Franciscus van de Wijst (geb. te Boekel 12-02-1865) en Anna Maria Derks (1870-1938). Adriana ging al jong in dienst op een boerderij op voorwaarde dat zij elke dag naar de H.Mis kon gaan. Ze wilde o zo graag naar het klooster, maar haar vader vond haar te jong. Adriana moest wachten tot ze minstens twintig jaar was. Samen met haar oudste zus ging ze negen dagen achtereen te voet naar O.L.Vrouw van Handel ter bedevaart om het vurig verlangde verlof van haar vader te verkrijgen. Eindelijk stemde hij toe.

Op 22 februari 1922 deed zij haar intrede in de Congregatie van de Zusters Ursulinen te Boxtel. Toen al wilde ze graag naar Indonesië. Het noviciaat volgde zij

in Vught. Daarna ging zij naar Boxtel terug en legde daar op 27 oktober 1925 de Eeuwige Geloften af.

Op 27 oktober 1927 vertrekt zij als zuster Francisca per

boot naar de missie in Indonesië. Eerst werkt ze vier jaar in Madium, om vervolgens zes jaar in Buitenzorg en vijftien jaar in Djakarta te werken. Zij is

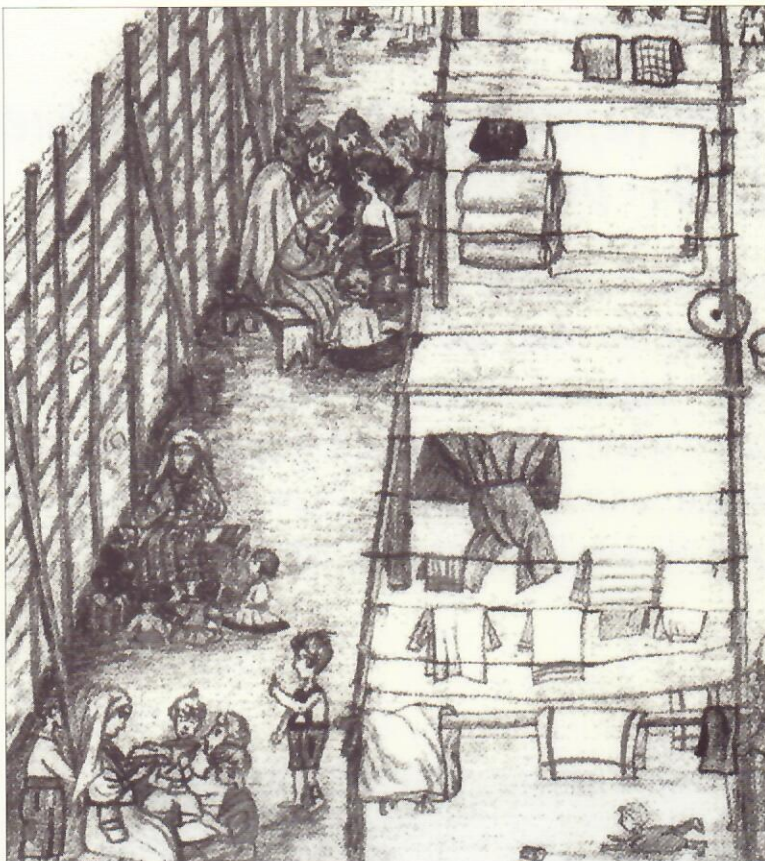
Johan Bongers op bezoek bij Zuster Francisca

twalf jaar provinciaal in Bandung en vanaf 1966 werkzaam in Sukambimi in de rimboe. Tijdens de oorlog wordt zij geïnterneerd in een Jappenkamp. Het zijn drie moeilijke jaren. In het kamp proberen de zusters hun werk zo goed mogelijk te blijven doen. Zij organiseren gebedsdiensten op zondag, bezoeken zieken en geven de kinderen les, zo goed en zo kwaad als het gaat. De omstandigheden zijn slecht. Er is weinig water en ook het voedsel wordt hoe langer hoe minder. Veel zusters lijden aan dysenterie en paratyfus. Na de oorlog gaat Francisca na alle ontberingen, toch weer terug naar haar missiegebied.

In de tijd dat de Nederlandse militairen in Indonesië verblijven gaan verschillende van onze Boekelse jongens bij haar op bezoek, waaronder Jo van Delst, Piet van de Ven en Johan Bongers.

In 1965 schrijft zij onder andere: "Nu achtendertig jaar geleden ging ik voor de eerste keer de reis naar Indonesië maken. Wat zijn we God dankbaar die ons in staat stelde zovele jaren in ons missieland te kunnen werken. Ja zo'n missieleven is dan ook werkelijk 'n speciale roeping, die men zonder enige aanspraak als levenstaak van Hem mocht ontvangen."

In 1967, als zuster Francisca veertig jaar werkzaam is in de missie van Indonesië, vraagt ze als geschenk voor dat gebeuren, "ondergoed, handdoeken en zakdoeken, voor twee inlandse pries-

Tekening door een van de zusters in het Jappenkamp gemaakt

ters die geen gegoede familie hebben en erg arm zijn. Ook wat kerkgoed zoals; kelkdoekjes, een altaardwaal, albe en minkt. Het zijn Franciscaanse priesters en een daarvan zal binnenkort worden gewijd. Daarom durf ik U voor hen deze aalmoes vragen."

Zuster Francisca verblijft maar liefst tweeënveertig jaren in Indonesië zonder met verlof in Nederland te zijn geweest. Haar voornaamste taak is lange tijd de zorg voor de eetzaal van het internaat. Zij heeft óók de zorg voor de breimachine waarmee zij gedurende ruim dertig jaar alle katoe-nen kousen voor de zusters breit. De laatste jaren van haar werk in de missie zorgt zij naast de was van de zusters en paters, ook voor de was van de diverse kerken

in Oost Java.

In 1970 komt zij voorgoed naar Nederland en verblijft ze in het klooster van de Ursulinen te Boxtel. Daar werkt ze nog voor de bejaarde medezusters. Zuster Francisca van de Wijst overlijdt daar na een langdurige ziekte op 31 januari 1983. Ze is tachtig jaar geworden. Zij is achtenvijftig jaar lid van de congregatie van de Zusters Ursulinen geweest.